

Det er mig ens Bier, som Gasen sagde; det ene er lige saa antageligt, eller uantageligt for mig som det andet. Det kan være, det er absolut uantageligt for denne Finantsminister, men det kan ikke være uantageligt for nogen følgende Finantsminister, idet der her paa dette Punkt som paa saamange andre selvfølgelig kan rettes for de følgende. Hvis det ærede Medlem tror, at den følgende Regjering kunde tage i alt Fald flere af de Ting, som vi her have behandlet, en bloc paa Udgiftssiden uden saglig Overveielse og uden at søge nye Forhandlinger, som vi skulle arbejde med, saa er det ærede Medlem ikke meget nøgtern i sine Anskuelser. Vi ere gaaede ind paa, at dette Spørgsmaal er uantageligt for denne Regjering, og vi have Intet imod, at det ærede Medlem tror at være behagelig mod Ministeriet ved sit Forslag. Vi indrømme, at det for det ærede Medlems og hans Venners politiske Standpunkt maa være en behagelig Ting, at hans Forslag er anbefalligere for Ministeriet end vort; men jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem mener, at vort Forslag kunde være til Skade for et senere grundlovstro Ministerium. Men det Mærkeligste kommer tilsidt. Det siger, at vort Forslag vil komme til at indeholde Godkjendelser af en Række Foranstaltninger, som Ministeriet siden 1885 har iværksat uden grundlovmæssig Hjemmel. Nei Sagen er, at det ærede Medlems Forslag fører Tilstanden tilbage til 1ste April 1889, dette ene Aar i Provisorierækken, og godkjenner saa alle de øvrige 4 Aars Provisorier i det Hele taget. Vort derimod omfatter efter sin Motivering, saa det ikke yderligere behøver nogen Veiledning for at kunne forstaaes, baade hele Tidrummet, de 5 Aar, og alle Ministeriets provisoriske Gjæringer. Og dog skrive de — saa hidfige ere de — at vi ville godkjenne Ministeriets Foranstaltninger! Jeg tror, at den ærede Ordfører gjorde langt klogere i at være noget mere forsigtig paa et Omraade, som det forekommer mig, han ikke er rigtig hjemme i. Han skulde følge den sædvanlige forsigtige Vej, forklare sine ikke fingerede Forslag, lade Andre forklare deres Forslag, fortsætte den samme Methode her i Salen og saa lade Publikum dømme om, paa hvilken Side Grundene ere de sikreste. At dette skulde

være et Skinforslag, et Bisneforslag og saadanne mangehaande Ting, medens derimod det, det ærede Medlem staar som Ordfører for, er saadant et deiligt Kompromisforslag, det kan jeg ikke begribe. Jeg har Intet imod, at vort Forslag optages som et Protestforslag, der er uantageligt for denne Regjering, thi jeg har ingen Interesse af at være behagelig mod dette Ministerium — netop paa disse konstitutionelle Punkter maa jeg hævde det.

Saa komme vi til det andet Punkt, Mellemlægningen med Kolonialkasserne i Vestindien. Der er ogsaa Flertallet bange for at genere den ærede Finantsminister. Ærede Medlemmer ville have søgt i Betænkningen og Anmærkningerne, og deraf kjendte, at den Maade, hvorpaa Regjeringen har brugt Statens Penge til Dækning af Kolonialkassens Underbalance, er i Strid med § 57 af Kolonialloven af 27de November 1863. Vi staa altsaa paa samme Retsopfattelse, at Ministeren har handlet vilkaarligt ved hele denne Fremgangsmaade, og Flertallet opfordrer da Regjeringen til at foretage de Skridt, som ere nødvendige, for at en Tilbagebetaling af Statens Tilgodehavende kan finde Sted og Balance tilveiebringes i Koloniernes Budgetter. Det er meget smukt sagt, og Ministeren kan svare: Ja, det har jeg ogsaa gjort; jeg har forelagt Forslag gjentagne Gange om, at vi skulle overtage de saakaldte stadige Udgifter til Opretholdelsen af Militær og deslige, saa at Balance tilveiebringes, og saa kan man maaske efterhaanden betale det. Det kan der ikke blive Strid om, og det er saa behageligt for Finantsministeren som muligt. Flertallets Forslag slutter sig til den Opfattelse og er i fuldstændig Samklang med den ærede Ministers hele Fremgangsmaade ved at forelægge Forslaget. Men saa siger Ordføreren, at ved at stemme for Forslaget om de 1000 Kr. giver man en Tilkjendegivelse af, at de tusinde Kroner skulle være en Slags Protest imod Ministeriets Fremgangsmaade paa det Omraade, medens Forslaget om 3 Millioner Kr. med en skarp og bestemt Motivering ikke kan betyde en positiv Indsigelse imod en provisorisk Regjerings Fremgangsmaade. Jeg synes, at den ærede Ordfører her strax er tagen paa ferst Gjærning, naar han stiller det ene saa, det andet saa og forser sig paa sit eget. Men